

Voorwoord

Beste lezer¹

Moi!

Voor u ligt een performance
Van de dichter die
Vijf jaar
Dichtte

Ik schrijf de dichter
Omdat ik verder leef
En de performende dichter in mij
Fictie is geworden.

Hij is gestorven en geboren ineen.

Als fictie kan hij nu leven,
Maar als performer
Is hij gebleven
Waar hij was gestorven;

In het voortgaande zweven;

Mijn performance is immers voorbij
De momentopnamen
Van vijf jaar beginnend dichterschap
Zijn verstreken.

Hij zal niet meer performen
In zijn manuscriptisch logboek

Nai dat zel hai nait meer doun ja

Niet meer in de letteren
Der dichtkunst te-minste

Hij heeft zich namelijk verdicht in zijn woorden;
Dat wil zeggen:

De Dichter is Dichter Geworden!

Houdoe!

¹ Een waarschuwende voetnoot vooraf: spelling is geschied op intuïtieve eigenwijsheid; ik raad u aan zich daar niet te veel aan te willen ergeren ;) zowel als klankdichter, als als componist heb ik geleerd mijn eigen keuzes te willen maken. Ik volg mijn eigen pad! Puhh!!

Personages²

Schrijver / Componist

Dichter

Inca Dordjana

Einarson de dwerg

Vrienden:

(Aardse)

Godessen:

Fraulein

Muze van het avondlicht

Omringende Wezens:

Berggoden

Wijze stenen

Elfjes

Bergen

Beken

Reuzen

Rots in de branding

Brandende Engel

Bloem

Noorse Mythologie:

Odin

Thor

Thir (Tyr)

Sleipnir

Yg(g)drasil

Pol van den Berg

Schrijver als performer

Hogere bewustzijn van de dichter

de dichter als performer

Pieter

Henriëke

Saskia

Angela

Suzanne

Lizelot

Nora

Rachel

Merel

Elizabeth

Onbereikbare (ge)liefde

Iets oneindig liefs

Karakters:

Practicus

Theoreticus

Tactica

Verloren Dichter / Toveraar

Vrijer

Oppergod

God van de donder

God van oorlog recht en zelfopoffering

Achtbenig paard van Odin

Yg(g)drasil

² Alle in het manuscript genoemde personages hebben in mijn dichtershart geleefd; of ze bestaan in dit tijdige leven of niet; hun beschrijving echter; of wat er voor hen geschreven is; komt uit de geestelijke subjectieve spirituele gedachtenwereld van mijn brein voort. Of deze beschrijvingen en ervaringen "waar" zijn of niet; daar doe ik geen uitspraken over :P dat ligt niet in mijn aard als performer om je dat te gaan vertellen...

Griekse Mythologie:

***Odysseus
Kirke
Penelope***

Muze

**Filosofen:
Empedokles
Plato
Iamblichus**

Personages uit Arthur-Legenden:

**Lancelot
Tristan
Isolde**

Componisten:

**Hayden
Beethoven
Schubert
Wagner
Stravinsky**

Sjamanen

***Griekse Held
Griekse Godin Tovenares
Vrouw van Odysseus***

Inspiratie gevende Godin

**Griekse Natuurfilosoof
Griekse Filosoof
Syrische Neoplatoonse filosoof**

**Ridder van Koning Arthur
Ridder van Koning Mark
Geliefde van Tristan en Vrouw van
Koning Mark**

**Klassieke Oostenrijkse Componist
Duitse Componist uit de Romantiek
Duitse Componist uit de Romantiek
Duitse Componist uit de Romantiek
Russische Componist uit de 20^e eeuw**

Vrij(e) Spirituele Mensen³

³ Deze definitie omvat de term niet; het woord sjamaan kent te veel betekenissen om een goedpassende en korte uitleg voor te vinden; hierom heb ik gekozen voor een intuïtieve uitleg van dit woord passend bij mijn gebruik ervan; wie meer wil weten raad ik aan het boek *Leven en lessen van de Sjamaan Joska Soos* te lezen geschreven door Yurek Onzia.

Inhoudsopgave

<i>Boek I</i>	<i>Pagina 6</i>
<i>Seizoenencyclus 2011-2012</i>	<i>Pagina 7</i>
<i>Vijf Wintergedichten</i>	<i>Pagina 32</i>
<i>Vijf Lentegedichten</i>	<i>Pagina 37</i>
<i>Voor Lizelot</i>	<i>Pagina 44</i>
<i>Uit het leven van een kunstenaar</i>	<i>Pagina 52</i>
<i>Boek II</i>	<i>Pagina 56</i>
<i>Noorwegen gedicht</i>	<i>Pagina 57</i>
<i>Intermezzo zonder nummer</i>	<i>Pagina 93</i>
<i>Vijf Zomergedichten</i>	<i>Pagina 94</i>
<i>Berlijn Gedicht</i>	<i>Pagina 98</i>
<i>Vijf Herfstgedichten</i>	<i>Pagina 104</i>
<i>Voor Rachel</i>	<i>Pagina 110</i>
<i>De Dode Dichter gedichten</i>	<i>Pagina 112</i>
<i>Boek III</i>	<i>Pagina 130</i>
<i>De Zee van Verlangen</i>	<i>Pagina 131</i>
<i>De Zwarte Schaduwgang Filosofie</i>	<i>Pagina 138</i>
<i>Boek IV</i>	<i>Pagina 150</i>
<i>De Nieuwe Wereld Eerste deel</i>	<i>Pagina 152</i>
<i>De Cyclus van Wha</i>	<i>Pagina 160</i>
<i>Twee gedichten</i>	<i>Pagina 170</i>
<i>De Nieuwe Wereld Eerste deel: vervolg</i>	<i>Pagina 178</i>
<i>De Nieuwe Wereld Tweede deel</i>	<i>Pagina 206</i>
<i>Boek V</i>	<i>Pagina 248</i>
<i>Empedokles Gedicht</i>	<i>Pagina 249</i>
<i>De Nieuwe Wereld Derde Deel</i>	<i>Pagina 259</i>
<i>Boek VI</i>	<i>Pagina 296</i>
<i>De Nieuwe Wereld Vierde Deel</i>	<i>Pagina 296</i>

<i>Boek VII</i>	<i>Pagina 326</i>
<i>Verzamelingen</i>	<i>Pagina 327</i>
<i>Onvolbloedheid</i>	<i>Pagina 341</i>
<i>De poorten geopend</i>	<i>Pagina 346</i>
<i>Boek VIII</i>	<i>Pagina 348</i>
<i>De Zilveren Glinstering</i>	<i>Pagina 350</i>
<i>Cyclus der Seizoenen 2013-2014</i>	<i>Pagina 362</i>
<i>Boek IX</i>	<i>Pagina 396</i>
<i>Het verhaal van een vogeltje</i>	<i>Pagina 397</i>
<i>Afscheid</i>	<i>Pagina 410</i>
<i>'K of Ik</i>	<i>Pagina 411</i>
<i>Zijnsyclus</i>	<i>Pagina 414</i>
<i>Boek X</i>	<i>Pagina 428</i>
<i>Uit het leven van een dichter</i>	<i>Pagina 429</i>
<i>Een Dag</i>	<i>Pagina 430</i>
<i>De Donderstortende Geest</i>	<i>Pagina 436</i>
<i>De Confrontatie Cyclus</i>	<i>Pagina 445</i>
<i>Boek XI</i>	<i>Pagina 452</i>
<i>Muzikale stromen vlieden langs mie heen</i>	<i>Pagina 453</i>
<i>Vermoeidheid omklemt mie om het hart</i>	<i>Pagina 454</i>
<i>Reizen van einarson de dwerg</i>	<i>Pagina 456</i>
<i>Boek XII</i>	<i>Pagina 494</i>
<i>Het Wekken van de dichter</i>	<i>Pagina 495</i>
<i>Het is de nacht dij roept</i>	<i>Pagina 503</i>
<i>Heilige Verhandelingen</i>	<i>Pagina 506</i>
<i>Coda</i>	<i>Pagina 509</i>
<i>Tot Slot: Het Proces Samenvattend Schema</i>	<i>Pagina 512</i>

Boek I

Seizoenencyclus geschreven in de herfst van 2011
en durende tot en met de zomer van 2012

*geschreven in Groninger landschap
fietsend al lopend en*

geïnspireerd door het moment

herfst
des lebenslaufs mein

*Stilte verzoek ik
aan allen
die aanwezig zijn
waarvan hunnen energieën voelbaar zijn
en hunnen geestens onderling verbonden*

*stilte schenk ik aan uwen harten
moge zij rust vinden in elkanders welzijn
en een leven schenken vol van vreugde*

*verwacht de dood in vreugde
en u zult leven in vreugde*

*verwacht van het leven het goede
en de dood zal niet anders zijn*

*maar let op dat uzelf uw middelpunt bent
u beslist hoe u uw leven regelt
u loopt uw eigen levenspad*

1

*Tussen weerspiegelende regenspaden
stromen talloze druppels
als een waterval naar beneden
van af onpeilbare hoogte vallen zij
in een onmeetbare diepte*

*verzonken in een stroom van liefde
geven zij zich aan elkaar over
zij laten zich meevoeren door de wil van het lot*

*niet bang voor de toekomst
niet bang voor het verleden
leven zij in het eeuwige heden
dat wat was is en zal zijn*

voor hen die zich er aan overgeven

2

*O druppel van vreugde
leidt mij tot de stemming van geluk
leidt mij door bossen wouden rivieren en beken
door weilanden graspollen en heiden
stranden en open vlaktes
leidt mij naar mijn ware ik*

*O druppel van vreugde leidt mij naar
het onbestempelde geluk*

*leidt mij door bossen wouden rivieren en beken
door weilanden graspollen en heiden
stranden en open vlaktes*

*leidt mij tot mijzelf
en
de spiegel van mijzelf*

3

*De zon is ons centrum
de aarde onze bodem
de zeeën bewegen ons
de vuren geven ons kracht*

*het licht schenkt ons verheldering
het luchtenrijk laat ons denken
dank aan hen wil ik betuigen
ik de energie die mij doet leven*

4

*Kom tot me
bundel van licht*

*aanschouw mijn leven en mijn dromen
mijn fantasie en mijn creativiteit*

*kijk in het diepste van mijn ziel
en vindt waarheid
en
verbondenheid*

5

*O ochtendgloren
begin van de dag*

*waar stralen in koelte bijeenkomen
waar misten nevels en dampen de luchten kleuren*

*daar heers jij
o ochtendgloren
als een god*

6

*O avondgloren
einde van de dag*

*waar schaduwen zich
vermengen en het licht
verdwijnt*

daar heers jij in alle rust

7

*O natuur
schoonheid
kracht*

*in al jouw pracht zie ik jouw staan
in de buurt van een es
die alles verbindt*

*zijn naam is ygdrasil
in vol bewustzijn staat hij
in de volledige natuur*

*zijn wortels diep geaard
zij het zijn takken hoog geprezen*

*o grote es grote natuur
verbindt u in uw diepe levens*

10

8

*O meditatieve stilte kracht
aandacht voor het nu*

*hoe kan ik u beter eren
dan mijzelf niet te vergeten*

*mijn centrum van kracht mijn energie
besteden aan uw liefdevolle aandacht*

Leven u leven mijzelf

9

*Ik wie ben ik welke kracht
welke energie welke klank doet mij leven*

*kan ik wanhoop pijn en verdriet
van stilte omzetten naar een omzavend geluk
een balsem voor het leven?*

moge het zo geschieden

10

Moge alles samenkomen

*een helder licht
mijn pad verlichten*

stromend als een beek

brandend als een vuur

moge het zo eindigen

winter
das universum ist mir gegeben

*De duisternis neemt toe
terwijl het licht blijft schijnen*

*de zon lijkt dichterbij te komen
terwijl de maan op haar plek blijft cirkelen
rondom de aarde*

*o oneindige heer van het duister
kom dichterbij
en toon mij u kracht:*

*“gij sterveling bewaarder van leven
zoek de dwase wijsheid
de grootste mystiek
in uw eigen roeping
uw antwoord op de natuur”*

*de heer verdween in zijner eigen schaduwen
wat over bleef was licht*

1

O maane

*beschermster van de nachtelijke energie
beschermster van de rust en dood*

*zonder uw kracht kan niemand leven
en rust vinden in elkanders welzijn*

*met uw kracht zal het leven terugkeren
bij de uitbrekende dag*

o vrouwe van het licht

heerster van de maneschijn

2

*Ingetogen landschap
landschap van de winter
bewaarder van hen
die herrijzen
die zullen terugkomen
en opbouwen een nieuw leven
in een nieuwe natuur*

3

*Spiegel des levens
weerkatser van licht
brenger van vrede
zoeker naar geluk*

*herinnering van een toekomst
planner van het verleden*

*tijdloos ben jij
en zo leeft gij eeuwig voort
als een herinnering van
wat eens
een toekomst was*

*keer terug
naar het verleden
wat eens toekomst was*

*en reis zo verder door de tijd
naar de oerbronnen van het leven*

*bedenk dat de spiegel een grens vormt
tussen jouw en de buitenwereld*

*elke stap naar het verleden kan een stap naar jezelf zijn
naar wat jij was en kennelijk bent...*

4

*O moment van het nu
het zijn te bevatten*

de gelegenheid te nemen

het ten volle bewustzijn te beleven

o mens

kracht van het nu

vaar terug in het verleden

blijf aanwezig in het heden

en vaar zo de toekomst tegemoet

5

*Menzijn
bewustzijn*

*onbewustzijn
slapenzijn*

wakkerzijn

*bewustzijn is het geen wat ik denk waar te nemen
het deel dat ik verwerk of bewerk
ik doorploeg het*

*onbewustzijn is het geen dat ik waarneem
onbewustzijn vertolkt de geest van het lichaam*

*als ik slaap doe ik energie op
dat kan zowel bewust als onbewust*

*als ik wakker ben gebruik ik die energie
ook dat lijkt zowel bewust als onbewust te kunnen*

te samen vormt alles een zijn een menszijn

6

Stilte

*in een landschap van sneeuw en ijs
met snelstromende beekjes*

*waar de zon laag aan de hemel staat
en de avond rood kleurt*

waar de bergen geheimzinnig de morgen begroeten

daar ligt mijn gedachte... aan een eeuwige vakantie...

vastgelegd in dit schilderij

7

*Stel je voor...
een mensheid die spreekt uit de taal van hun hart*

*een taal waarin geen woorden zijn
maar waarin klanken spreken*

*een taal waarin de klank gevoelens toont
liefde schenkt en genezing biedt*

*een taal waarin de mens met zichzelf
in contact komt en zijn innerlijke spiegel leert kennen
en... de innerlijke spiegels van andere mensen*

*een taal waarin klank verdriet
geluk humor vreugde uitdrukt
terwijl de klank vanzelfsprekend voorzichzelf spreekt*

*een taal van universele waarde
die wordt gesproken door alle schepsels van onze planeet
van stenen tot planten,
van planten tot beken, en van beken tot rivieren*

alles in een allesomvattend zijn... bestaand uit leegte

8

geduld

*Zeeën van tijd voorbij laten gaan
om in alle rust te wachten*

*te waken om zijner eigen
vrede te behoeden zodat
de vonk van vreugde herboren wordt*

in het moment

*de toekomst zonder angst tegemoet ...
want alles is relatief
en wij mensen kunnen deze relatieve houding altijd vergroten of verkleinen...*

*opdat ons geluk in elke relatie tot elkander
kan groeien en bloeien*

9

*alles is vergankelijk
alles staat op en gaat onder
stenen verbrokkelen*

*rivieren verstromen
om ergens anders verder te komen
en verder te kunnen gaan door te vervormen*

*door te hervormen tot een nieuwe pracht
en het bestormen van de oude dracht
verandert het*

*net zo als dit gedicht
zal alles altijd veranderen
tot in de eeuwigheid...*

(dus wen er maar aan)

10

Eeuwigheid

*de onsterfelijkheid ligt in de natuur
wees niet blind en aanschouw
het leven en de dood*

*samen vormen zij het
onsterfelijke vrouwelijke mannelijke al
bewonder haar en zie haar staan*

*wees niet blind vlieg niet weg
maar keer terug naar onzer goede aarde*

lente
liebst du mich?

*uit de winter ontwaakt
in de lente belandt*

*het duistere ontvlucht
om te komen tot de sfeer
van zuiver licht*

*leven
lente
geluk*

en vreugde

*als een pas ontvlamde vonk
brandend van verlangen
het leven tegemoet*

*als een herborene
het einde tegemoet...*

1

*zacht en teder stroomt het ochtendlicht bij het ontwaken van de dag
door de door het heldere licht opgelichte boombladeren
weerspiegeld door het water vervolgt het licht zijn weg
de oneindigheid tegemoet*

*de haan kraait de spin weeft zijn ochtendweb
waar vuurvliegjes in de avond die voorbij was gegaan door heen wilden vliegen*

*zou de spin de vliegen hebben opgegeten?
of keren de vliegen met de beginnende lente
terug naar het leven*

2

*het ervaren van het leven
de zonsopkomst en ondergang
de wisseling der seizoenen*

*brengt ons tot de ervaring
van alles wat een illusie lijkt*

*van alles wat een weerspiegeling blijkt
van alles wat er is of lijkt te zijn;*

blijkt door ervaring toch aanwezig te zijn

*dan is de ervaring van het goddelijke
het goddelijke van de ervaring*

dan maakt het niet uit wat er is

*als we maar een aanwezigheid
ervaren van iets dat er is*

*in deze lente ervaar ik de zonsopkomst
de seizoensverwisseling*

de bron van opkomend leven

3

*natuur
aanschouw uw bloemen
uw vruchten de nectar van talloze bloemen
verweven in het avondrood van de ondergaande zon*

en verborgen tussen bloembladeren

*bij takken van een dichtbijzijnde struik
bloeien vergeet-mij-nietjes*

*de avond dringt door tot de geheimzinnige natuur
en dicht bij de aanwezigheid van hij die dit aanschouwt
stroomt een liefvallig beekje
de langzaam steeds wat kortstondiger wordende nacht
tegemoet*

4

*O nacht
hoor het geluid van kikkers
aanschouw hun geroep
voel hun verlangen om gehoord te worden
zie hoe zij al ratelend hun geluid voortbrengen*

o nacht

*doordrongen van stilte
maar verwrongen in de chaos*

*kijk naar de wortels van de levensboom
en vind bij de oorsprong van het leven
uw eigen bron*

helder glanzend

en doorzichtig

5

*door het zonlicht gebrachte
door de maneschijn; door trachtte te bereiken
bij het weerzien van de zwoele zeeën en heldere flitsen
de bruisende stormen in de krachtige natuur*

*Kom! kom dichterbij;
en zie!
wat er te zien valt*

*hoor de vogels het knarsende hout
de loeiende koeien en blatende schapen
de blaffende honden en miauwende katten
ontwaak!*

6

*Ik!
ik leef!
ik voel het bloed weer door mijn aderen stromen!
een bonkende hartslag*

*golven van geluk vliegen over mij heen
zoals zomerdagen na de lente hun eindeloze zeeën
van late avonden over zich heen gooien
zo voel ik mijn geluk weer stromen door mijn lichaam*

*nu leef ik nog
nu ben ik er nog
nu ben ik hier
in deze tijd verzonken
en zie ik mijn leven voor me*

*ik voel me gelukkig
ik zie het voorjaar in een bloementuin
de zomer op een heide
de herfst tussen gekleurde boombladeren
de winter in de sneeuw*

*ik zie mezelf in de eeuwigheid
noch dood; noch levend
maar gelukkig!*

7

*vlinder
vlinder
vlinder uit de bloementuin
vlieg omhoog en spreidt je vleugels
wijd uit over de aarde
laat je zweven
vertrouw op mij
op wie ik ben
vlinder
vlinder
ik houdt van je*

8

*boombloesem
bloemen vol van vleugels
teder vliedend in de wind
meegevoerd in wilde stromen
bedreven in het lot
van een lotus zijn haar dromen
wiegelend en rustig
kabbelend en kalmerend
vallend ter aarde
tot rust gekomen*

9

*doorgaan
verdergaan
stoppen
en weer doorgaan*

*opbouwen
en weer afbouwen*

*vooruit en
achteruit*

*weerspiegelend in een zee van spiegels
oneindig is het eindige
aan alles komt een eind*

*eindig is het oneindige
dat stopt en weer verdergaat
dat doorgaat
dat opbouwt en afbouwt
dat voortgaat en achtertgaat
dat vliedend vloeit in de tijd
van het eindige
maar altijd weer
door ganende oneindigheden zal trillen
door het
universum*

10

*zie de zon!
haar metaforische kracht
haar kleuren zoemend over de werelden
en reizend door het universum*

*jij bent de zon
de zon in mijn leven*

*mijn mythische alzoök
mysterieuze tegenpool*

*jij bent wat ik niet bent
en ik ben wat jij niet bent*

*dus wij zijn dezelfde krachten
dezelfde energieën*

*dus iedereen kan zich verplaatsen
als hij beseft dat hij met alles verbonden is*

*hij is een deel van het geheel
en het geheel is een deel van het alles
en het alles is het geheel van Eén deel
ja alles maakt deel uit van de leegte
en de leegte maakt deel uit van alles*

*ze zijn verbonden in hun ziel
van leven in hun staat van zijn*

*houd jij van mij? houd ik van jou?
Mijij houdt van lkjou! ⁴*

⁴ Onderwerp en lijdend voorwerp zijn verbonden voor in den eeuwigheid

zomer
ich lebe

Leef zomer leef!
zie hoe vreugdevol de stilte is
en hoe uitbundig
de enthousiaste klanken van de natuur ons uitnodigen
te zijn wie we willen zijn
te leven hoe we willen leven
en te genieten hoe we voelen te kunnen genieten

leef zomer leef!
volg het levenspad over kleine heuvels
door smalle straten over warme avondkeien
wandelend en rustend zienend bij de hunnenbedden
de spiegels van onze oerklank

onze gevoelens laten ons leiden
door de wil van het lot

en het lot laat ons lijden
in de illusie van het leven

leiden wij het lot tot wie we zijn
dat noemen we onze l(ij)-(ei)densweg
oftewel
onze levensweg

1

*opgenomen in golven van wijsheid
verleidt door het lot
gezonden als een bode*

*om de mensen te vertellen
wat leven is wat liefde is wat goedheid is
wat goed genoeg is en wat perfectie is*

*is perfectie de weg naar het hogere
in wetenschap dat de weg naar het hogere
belangerijker is dan het hogere zelf?*

*is het wijsheid om te ervaren
dat het hogere trachten te bereiken
overeenkomt met het ervaren van het hogere zelf?*

*is het leven dan niet geleid tot een hogere zelf
maar is de hogere zelf geworteld in het leven?*

*in het zien en ervaren van de dingen die zijn
en niet verdwijnen omdat wij weten dat zij er zijn?*

*omdat het de waarheid is geworteld in haar oneindige kern
van leven omringd door een baarmoeder
van liefdevolle aandachtsgevende harmonieën?*

2

*waarheid
ik houdt van je
jij brengt mij
tot de aarde*

*tot de aard van mijn bestaan
weet ik wie ik ben*

*weet ik wat de waarheid is
wat liefde is...*

*en vriendschap
of het synoniemen zijn
of niet...*

*mijn gevoel mag het zeggen
mag het spreken fluisteren
uitroepen door de nacht!*

*zien in de kern van mijn bestaan
zien zo ver de verte in oneindigheid verbonden blijft
tot het einde*

*na het einde begint de oneindigheid
na het leven begint de dood*

amen ohm

3

*men zegt liefde
men spreekt van liefde
men aanbidt de liefste
men fluistert de liefde
men schreeuwt het liefste
de liefde roept de roeping van het hart
zodat de geroepene kan worden geroepen
en de gehoorde kan worden ver-hoord*

*tot een boodschap gekomen
in een ode beland
zeg ik het liefste:
ik heb het liefste de liefde lief!*

26

*een pijl der liefde kondigt het eind van deze cyclus aan;
laatste zeven gedichten geschreven in Taizé (Frankrijk)*

4

Oase

*klanken van de natuur
omringen mij
bevindende op een open plek
omhuld door het woud
in zomerse sferen*

alles leeft...

*heuvels op de achtergrond
bossen en weiden
zwevende wolken
verzonken in de tijd
hier ben ik
leef ik
zie ik wat is
hoor ik wat was
voel ik wat zal zijn*

5

*Liefde en geluk
voel ik tezamen
vreugde is mijn bron van wijsheid
te midden in de natuur*

kijk!

*zie de treden van de liefde
stap voor stap
de weg naar de bestemming
vervolgen met muziek in ons hart
symfonische klanken verzwolgen mij
spreken roepen schreeuwen fluisteren
snijden jagen de liefde na*

vogels roepen mij toe

zij zeggen:

leef,

kom tot leven,

wordt wakker;

ontwaak!

in deze hemelse natuur

6

*Stilte
omarm mij
hoor mijn gebeden
ik geloof in jouw goddelijkheid
en ben verbonden met jouw godinnerlijkheid
jullie tezamen vormen het al; het zijn
de terugkeer naar het begin
de bron van de oerkrachten
het ontstaan van het heelal
het zingen van het oerlied
het betreden van de oertijd*

*oermoeder; oervader!
loop over het weerspiegelende regenspad
bij het aanbreken van de dag
wees aanwezig
en zie tegen het einde van de avond
dat de schaduwen zich vermengen
en het licht verdwijnt*

*op deze zomerse nacht gekomen
is het einde nabij
oerkrachten komen op
en bezingen:*

de stilte

7

*de stilte verdwijnt
het mysterie komt te voorschijn
de tijd versnelt
het proces komt tot een einde*

*hemel en aarde komen samen
ze worden verbonden in dit magische ritueel
windrichtingen / krachten uit
oost zuid west noord
kom tot mij
dank aan jullie wil ik betuigen*

ik mijn naam is liefde

8

*ik heb geen woorden meer
om te zeggen wat ik zou kunnen zeggen;
alles wat ik heb gezegd is er al...*

*ik zie de zon in het centrum
ik voel de aarde als mijn bodem
ik voel de zeeën mij bewegen*

*ik zie weilanden graspollen en heiden
stranden en open vlaktes*

*o druppel van vreugde
leidt mij tot mijzelf
en de spiegel van mijzelf!*

9

*Kom mens ik spreek tot u!
bezin en bezing
de magische klanken van de natuur*

*laat je leiden en verleiden
door de stemming van het lot*

*ode aan het leven
ode aan de liefde*

*de beken de natuur de mensen
de bossen de struiken de bosbessen
de aardbeien en de levensboom*

*Levensboom!
vol kracht sta jij in de volle natuur
met alle liefde geef jij het volle leven aan de mensheid
met al het gevoel bewandel ik mijn levenspad!*

amen / ohm

*O verlichte
de duisternis begrepen
de seizoenen doorleefd*

*o grote kracht van het nu
moge alles samenkomen
een helder licht het pad verlichten
een vonk van liefde overslaan op de mensheid*

*moge de vonk van vreugde als twee druppels water
- die eeuwig verbonden zijnde
zich overgeven aan/ als-zijnde de stroom van liefde
die stroomt tussen de weerspiegelende regenspaden in
naar de bron van het bestaan
de essentie van al het leven
de bron van liefde*

amen! ohm!

*stilte verzoek ik
aan allen die aanwezig zijn
waarvan hunnen energieën voelbaar zijn
en hunnen geestens onderling verbonden*

*stilte schenk ik aan uwen harten
moge zij rust vinden in elkanders welzijn
en een leven schenken vol van vreugde*

*verwacht de dood in vreugde
en u zult leven in vreugde*

*verwacht van het leven het goede
en de dood zal niet anders zijn*

*maar let er op dat u zelf uw middelpunt bent
u beslist hoe u uw leven regelt
u loopt uw eigen levenspad!*

winter 2012

vijf wintergedichten

eerste wintergedicht

*woorden of geen woorden
zijn of niet zijn
leven of niet leven
gekweld of niet*

*pijn
vreugde
passie
geluk*

*ik ben
ik voel
ik leef
ik waardeer
ik bewonder
ik houdt*

*woorden komen mij te kort
angsten vallen mij wel binnen*

*terwijl gedachten voorbij stromen
zie ik neem ik waar
verschijn ik
aan het leven*

*dat wacht op mijn verschijning
op mijn zoektocht naar mijzelf*

*wie ben ik
minachting
medelijden
zelfanalyserend*

kwelling tot herhaling van woorden

*dromen leven
beken vluchten
bomen groeien
de tijd stroomt door
het universum maar
wie is het ...] die haar tegenhoudt*

de nacht waakt over ons... maar wie waakt over haar?

*o wakende ?
o tijdloze
o onsterfelijke...*

*ben ik sterfelijk
zoek ik naar evenwicht
waarom schrijf ik*

*ik schrijf op wat ik denk
is dat mijn missie?*

*ik schrijf op wat ik voel
is dat mijn taak?*

*van wie...
wie geeft mij mijzelf?*

*wie laat ik ik zijn
wie laat jij jouw jij zijn*

*van hunnens eigens
tot onzers krijgers
die strijde tot de laatste
laatste wilskracht het heeft begeven
in dit hartje winter*

*maar ik
ik schrijf door
voortgedreven door mijn eigen kracht*

*zonder te rusten verlang ik naar rust
naar liefde; naar het leven
pijn krijg ik terug voor mijn verlangen
pijn is mij gegeven*

zodat ik weet wat verlangen is

*kan ik nog schrijven?
kan ik nog denken?
als mijn gedachten door pen
worden bijgehouden geordend
tot deze chaos van gedachten
tot de chaos der gedachte; die
keurig chaotisch verwerkt zijn in dit gedicht?*

stilte

kracht

vindt het leven terug

vermijd je zelfspot

vermijd je minachting

en ontvang vreugde

*kijk en wees dankbaar voor het geen...
waar je dankbaar voor kan mag wilt zijn
voor het geen dat jou liefde geeft
voor het geen wat jou beseffen doet
wat pijn is?*

stop deze waanzin

stilte

tijdloos

*denkend aan alles
kijkend in het niets*

verliefd?

*ik
onvermoeibare bron
te midden in een wintertijd
waar de kou door alles heen snijdt*

*voorvaderen
zie mij / voel mij
kijk en zie mijn sterfelijkheid...*

verdwaald ben ik

?

!

tweede wintergedicht

kou

*buiten heerst de kou
kijk waar ik zie
loop waar ik ren
in zomerse tijden
met de stralen van de zon
loop naar het oosten
loop naar waar de zon opkomt
loop naar waar de winterse kou
in de vele winters voelbaar was
zichtbaar was
om te aanschouwen
voelbaar was om
in te kunnen ademen
en hoorbaar was in de krakende sneeuw*

derde wintergedicht

*de schaduwen vermengen zich
tot een domein van energie*

*chaos en eenheid zijn dezelfde kracht
die tot elkaar spreken
want beiden komen ze
uit elkaar voort*

*beiden beheersen ze de kennis van het zelf zijn
het medium van onze persoonlijkheid
onze individu en kracht*

*als de kern van ons overblijft
weten we wie we zijn
dan kennen we de universele kracht van het zijn
wij zijn wat is en (...)*

vierde wintergedicht

*ochtend stilte
vervallen oase van rust
opgewekt door de hemelse geluiden van vogels*

*twinkelend en stralend vloeien de lichtstralen
naar beneden de aarde verlichtend*

*zij nemen in hun taak van verlichting gebracht:
het heldere en verlichte over te brengen op de mensheid
mee dat zij mogen stralen in alle kleuren van ons bestaan*

*die zich bevinden tussen het zwarte en witte tussen het duistere en lichte
het vervulde en onvervulde... [het ondenkbare denkbare]*

vijfde wintergedicht

*een winterdag
ingeademd in de sneeuw
bekeken in haar pracht
doorlopen door te zijn
te leven en te aanbidden*

*door te voelen vol verlangen
door te leven vol verlangen
het onsterfelijke in de natuur
het eeuwige dat stroomt
dat nooit voorbij gaat
en altijd blijft*

totdat het verdwijnt...

lente 2012
vijf lentegedichten

eerste lentegedicht⁵

*doordrongen van stilte
achternvolgd door lawaai
ik wil niet verdergaan
gedwongen door het noodlot
kijk niet achterom
luister niet naar jezelf
naar de muziek die je hoort
kijk niet om
maak huiswerk en vergeet jezelf
vergeet alles wat is
kijk niet om...*

tweede lentegedicht

*stilte
als een waterval naar beneden stromend
als een zonnebloem neerbuigend in de wind
als herfstbladeren al vallend op een gekleurde ondergrond
als sneeuw smeltend en zinkend in de wereld van de liefde*

*sneeuw verdween toen de zon begon door brekende gedachtes heen te breken
door stralend het geluk te vinden in een kwestie van het lot
in een kwestie van de liefde*

*van geluk
de zuivere kwellung tewetentedorstanende kracht
van alles wat ik weet te vergeten
zodat ik het moment kan beproeven
in de stilte
stilte*

is het stil?

*kan liefde stil zijn
kan liefde zwijgen over het gevoel dat voortkabbelt in de gedachten*

⁵ Geïnspireerd op Orpheus in de onderwereld

*wat al stromend in een beekje
wat al vliedend in de wind
wat al ruisend naar beneden komt
als de doffe klap van de donder
als de doffe oase van de liefde*

*als het paradijselijke gevoel
de eenzaamheid te verbergen in de aanwezigheid van een ander
zodat de ander voortleeft met jouw stilte
als het stil is hoor je de ander*

als het niet stil is...

*dan vallen de donderende flitsende gedachten
als demonen uit de lucht
als titanen te verduisteren
het licht van de dag
dan gaat de duisternis
waar het licht het mijdt
waar de donkere nacht
schreeuwt om het verlangen
van de aanwezigheid van een begrijpende ziel
die kan troosten die kan voeden
die de de zichzelf tot een bedwelmingsgezinde taak
van vernietiging heeft gebrachte nacht
kan verleiden?*

*de ziel is gekomen
de rust is wedergekeerd
de nacht werd begrepen
en de stilte keerde terug*

derde lentegedicht

*als een steen in het water
vallend van een druppelende waterval*

*druppels van bloed en leed vallen naar beneden
zij worden ontvangen door de aarde
zij worden getransformeerd tot leven
tot energie ik zie
ik kijk naar buiten*

*onder de ritmes van leven
onder de ritmes van een echo
die golvend door de tijd ruist*

*die eeuwig echoot
in de zin van het leven*

*de grenzen
de wereld
omhult de levende steen
de ziel van de natuur in de waterval van bloed*

*lijden is leven
leven is liefde
alles is een illusie
ook dit gedicht*

vierde lentegedicht

waarom bestaat niet

*wanneer vervallen in de waanzin
geen zinnelijkheid meer doordringt
kan alleen het hart nog spreken
kan alleen het hart nog stoppen*

*vraag me niet waarom
waanzin heeft geen reden
waanzin is er
en waanzin verdwijnt
waanzin schreeuwt en waanzin zwijgt*

*waanzin heeft geen woorden waarmee het mensen overvalt
waarmee het zijn bezetenheid zijn verlangen kan uitdrukken
waanzin is er slechts of verdwijnt slechts
waanzin is het uiterste
de grens van wat er is
de oneindigheid*

*waardoor gebeuren deze dingen
deze waanvoorstellingen
deze theatrale vertoningen van menselijke gevoelens*

deze adembenemende inspirerende uitstulpingen van de geest

*wanneer is de tijd hiervoor gekomen
die doet beseffen hoe waanzin tot rust kan komen
hoe iedereen genezen kan worden met de juiste energie
de juiste woorden en klanken die worden aangevoeld door ieder mens*

*de mensen die de gekke kunnen begrijpen;
zijn die zelf gek of durven ze de waanzin in zich toe te laten?*

*zodat de liefde van begrip
de waan laat verdwijnen
in de zin van het leven
in de gelukkigheid van de dag
in de sporen van de sneeuw
de bewegende gletsjers en de rennende antilooptjes*

*waarmee het leven verder loopt
wanneer de waanzin stopt
waaruit de liefde voortkomt*

*waardoor het leven zin heeft
waarin een wilg wil groeien
waarbij het lot kan bloeien*

*waarnaartoe de lente zich voortbeweegt
waarvanuitgaande dat alles leeft - alles tot rust moge komen
in deze levenslopende lente*

*in deze energie van de laatste waanzin die verdwijnt
die niet verder zwijgt of schreeuwt
maar wordt opgenomen in de aarde
en wordt begrepen door mijn hart*

*kan ik dit gedicht beëindigen
zodat het mag rusten in de oneindigheid...*

vijfde lentegedicht

*rustige lente nacht
rustige lente dag
geest bezin je
heb lief
het leven
genees de zieke
schenk je vreugde
aan de inspirerende natuur*

*hoor de windvlagen van de bomen
die achterelkaar aan
hun lucht voortstuwen
ze drijven ze verder
door de bewolktachtige lucht*

*door de steppe en savanne
over de zeeën en oceanen
over bergen en gletsjers
door bossen en wouden*

*het is de ziel van het leven
de ziel van de ademtocht
die spreekt tegen je*

*luister en geniet
van de ruisende bomen
in deze lente dachtnag
in de mengeling van dag en nacht*

*in de subtiliteit van de levensbomen
ligt het levenspad
verankerd in mijn weerspiegelende ziel
in de stromen van mijn emoties
tussen een web van webben
tussen alle andere wegen
zijn wij in verbinding met de natuur*

*iedereen wordt gehoord,
want iedereen luistert;
dag nacht!
nacht dag!
nadat de avond
de dag tot einde brengt
komt de nacht de dag verdrijven
iedereen is er weer
iedereen zingt
iedereen leeft
iedereen fonkelt*

in de dagenloze nacht / en in de nachtenloze dag

Lizelot

voor jouw dit gedicht
deze wereld vol van klanken
van beelden van trillingen

elke Limburg dag zal ik wat schrijven
welke wereld aan mij verschijnt

welke landschappen zweven in het ritme van de tijd
zo beleef je de reis zoals ik hem beleefde

sluit je ogen als je dit gedicht leest
dan ben je in Limburg
net als wij...

eerste dag

golvend is het landschap
dat vliegt in een zee
dat vluchtig als een beek
voort stroomt naar een zee

hoog zijn de heuvels steil de hellingen

zijnde rustig in een graslandschap
waar alles bewegend als een zaadje in de wind
die meegevoerd wordt door de lucht

die hoog stijgend hoog zwevend en nimmer dalend
voort stroomt
verzonken
in de golven van het landschap

tweede dag

een lange dag
regen en hagel wisselen elkaar af
vliegend uit bochten vallend in ravijnen
zijnde zestig meter onder de grond

hoog op een heuvel
bevinden zich duizenden graven
soldaten die vochten voor de vrijheid
heb daar geen woorden voor
slechts respect blijft over

heuvel op heuvel af
regen geen regen
moe of energievool
de heuvels tegemoet

België-Nederland op de grens
waar tijdens de eerste wereldoorlog talloze mannen omkwamen
door stroomdraad te spannen konden de Belgen
het neutrale Nederland niet binnenkomen

om te vluchten voor een vijand
om te vluchten voor een oorlog
om in vrede te kunnen leven

hoe meer leed je uit de oorlog hoort
des te dankbaarder ben je dat je vrij bent
in een vrij land waar geen oorlog heerst
maar liefde?

tachtig tot honderd kilometer gefietst
bijna uit de bocht gevlogen
maar toch nog op het rechte pad gekomen

veel gedachten stromen voorbij
veel gevoelens vloeien als wateren
-die uitmonden in beekjes rivieren meren en zeeën-
door mijn lichaam heen

maar nu denk ik aan jouw
zo wil ik deze vakantie
aan jou opdragen

de nieuwtjes en gebeurtenissen
hoor je wel van Pieter en Henriëke;
maar het gevoel geef ik je

derde dag

ik ben verdwenen in de oneindigheid
met het geluid van knarsend gras
zoemende bomen en sprankelende vogelgeluiden
openbaart de wereld zich aan mij

*nu ben jij hier Lizelot als een wolf in een zee van gras
als een vogel zwevend in de avondlucht
omhult met liefde en geluk*

*(en het geluid van grommende grasmaaiers laten je denken
in dit dal omringt met heuvels
dat alles leeg is*

*alles heeft een dubbele bodem
alles heeft een energie)*

*de zon begint te schijnen terwijl ik dit schrijf
de schaduwen vluchten eerbiedig weg
en de grasmaaier zingt zijn hoogste lied*

*ik voel me nu gelukkig
nu denk ik aan jou
schrijf ik voor jou
dit lied*

*een vliegtuig al overvliegend
zingt een galmend duet
met de zachter wordende grasmaaier*

*ik zoek naar de woorden die mijn gevoelens kunnen beschrijven
die kunnen zeggen wat ik voel*

*maar woorden schieten mij te kort,
klanken omringen mij;
begrijp ik mezelf nog?*

*ik voel en ik leef
maar zeg ik wat ik wil zeggen
zijn mijn gevoelens respectvol
zijn zij mijzelf waardig?
neem ik de juiste beslissingen?*

ik dwaal af...

*een pijn overvalt mij
want wat is eerlijkheid
is het eerlijk om de waarheid te verzwijgen?*

wie besluit wat waar is
wat de bedoelingen zijn van mensen
wanneer ze dingen doen;

het wordt kouder
ik betreed de boom der wijsheid
die mij zegt dat ik uit de koude luchtstroom moet gaan zitten;
ook zegt hij mij dat de waarheid is
wat jij het beste vindt te benoemen als waarheid

mensen hebben zelf een woord gekozen en dat waarheid genoemd
een gevoel dat niets zegt maar alleen maar is
de waarheid oordeelt niet

mensen veroordelen hun eigen waarheid
omdat zij vinden dat dat waar is
mensen willen hiermee zichzelf helpen
maar er zit een onderlaag in het gevoel van wat zij waarheid vinden
de waarheid vervormt en er is geen waarheid meer
de waarheid is teder en buigzaam hard en grillig te noemen
maar de waarheid bezit niemand - het is er
zodat de mensen het waarheidsgevoel kunnen ervaren

en kunnen inzien dat de waarheid hetzelfde is
als alles wat zij kunnen aanschouwen
aan alles wat is

mijn besef van leven keert terug;
ik ben alleen de natuur ingedoken
en moet op tijd terug zijn voor de barbecue
ik keer terug uit de oneindigheid;
vanavond zal ik de derde dag beschrijven
het gevoel van waarheid overviel me

ps: het geluid van de grasmaaier is inmiddels opgehouden :)

beschrijving derde dag

na het ontbijt naar aken vertrokken
in het ritme van het golvende landschap
glijden de heuvels traag voorbij
na een steile klim eindigt de route
en komen we na anderhalf uur in aken aan

*in een speurtocht in het centrum komen we
-in een prachtige dom belandt-
-deels gebouwd in opdracht van Karel de Grote-
-waar zich relikwieën van Johannes de Doper en Christus zouden bevinden-
na Duitsers steeds op komische wijze de weg te hebben gevraagd;
om de gebouwen van onze speurtocht te kunnen vinden;*

*komen we na deze speurtocht te hebben afgerond aan
bij een bakker-
restaurantachtig gebouw*

*na met Henrieke Saskia Angela en Suzanne
een "zeer charmante" ansichtkaart te hebben beschreven
keren we terug naar de
camping / kampeerboerderij*

*tijdens het schrijven merk ik dat mijn "dichtvorm" van dit gedicht
wat afwijkend is geworden - is dit nog een gedicht?
(of een grote liefdesbrief{...} verwijzing ansichtkaart...*

de terugtocht van Aken naar Epen:

*vrij geworden
de groep ontdoken
Eén geworden met de natuur
fiets ik mijn laatste kilometers
morgen de laatste dag
hoef ik niet meer te fietsen*

*een golf van vreugde vliegt over mij heen
ik krijg al mijn verloren energie terug
en fiets alsof mijn leven er vanaf hangt*

*vrij! de laatste kilometers berg af!
ik kom als eerste van de groep aan
mezelf overwonnen het lijkt alsof ik niet meer moe ben
het lijkt...*

*'s avonds wordt ik hysterisch omdat ik mijn blokfluit kwijtraak
niemand anders merkt er wat van behalve dat ze merken dat ik moe ben
ze weten niet wat ik denk zie of voel
ik vernietig mijzelf en sluit mijzelf af
ik haat mezelf en ik haat mezelf omdat ik mezelf haat*

dat kan alleen maar fout gaan...

*ik vindt mijn blokfluit terug en vindt daarmee mezelf terug
ik kan alles achter me laten en weer opnieuw beginnen
de strijd tegen mezelf is geëindigd...*

*mijn gedicht is merkwaardig geworden
al kan ik tevreden zijn:
ik heb mijn waarheidsgevoel niet verbroken
alleen verdraaid...!!!???*

vierde dag

*gelopen naar de boom der wijsheid
-net als gister-
mijn voetstappen lijken nog te zien
in het ochtenddauw van het gras
vogels fluiten - de rest oogt rustig
ik ben weer gelukkig*

*op cirka vijfhonderd meter afstand van de camping;
achter de voetbalvelden bevindt ik mij
achter de meest linkse boom die ook de dichtstbijzijnde is
(er staan twee bomen aan de linkerkant)
van dit hoogstaande graslandschap*

*de vogels kwetteren onvermoeid door
ik pak mijn fluit en communiceer met ze
als het ware ik hun gelijke zijnde hoog in boomtoppen
en horend vanaf door door al het vrolijke gepiep heen
het geroep van een koekoek wat achteraf gezien meer een duif was geloof ik
afgewisseld met het ochtendgekraai van de haan de natuur leeft weer!*

*ik keer terug om te ontbijten om kwart voor elf ga ik weer terug
via Maastricht naar Groningen een beschrijving van de busreis volgt nog...*

*de bussen komen niet
zo lopen we ongeveer een uur vertraging op;
een brommend geluid weerklinkt vanuit de verte
is het een grasmaaier of een brommer?*

*het is na half twaalf
ben terug bij de boom
bij de bron des levens*

*over twintig minuten vertrek ik
terug naar huis*

*de vogels klinken als een mengelmoes van vreemde talen
insecten galmen zoemend voorbij
vliegen belanden op het boekje waarop ik schrijf...
zouden ze mijn gedicht mooi vinden?*

slot

*rustig verloopt de terugreis
het landschap vliegt
als de gedachten over de afgelopen dagen voorbij
ik ben mezelf tegengekomen*

*heb de waarheid geprobeerd boven alles te zetten;
werd soms door mijn zelfkritieke bewustzijn afgemaakt
maar daar ben ik doorheen gekomen dat heb ik doormaakt
en opgelost gereinigd en afgegeven aan de aarde:*

*het was een mooie reis
een reis naar mezelf
naar jou en door Limburg*

*jammer dat je er niet "bij" was
jammer dat je bent blijven zitten
jammer*

*acceptatie volgt het is zo gelopen
het verleden is niet meer te veranderen
maar de toekomst wel!!!
als je dit gedicht leest ben je bij mij /ons in Limburg*

*ik beseft dat ik het gedicht zo heb willen schrijven
en ik ben dankbaar dat het gelukt is
mijn reis is aan jou opgedragen*

Lizelot

uit het leven van een kunstenaar
in een zoektocht naar de waarheid

VERNIETIGINGS GEDICHT
SOMBER EN DUISTER

TERUGZINKEN NAAR EEN WEG DIE GEEN UITWEG HEEFT
EEN SCHREEUWENDE CHAOS
EEN BEZETENHEID VAN JEWELSTE

EEN KRACHT DIE GEEN KUNSTENAAR IN ZICH TOELAAT
VAN ALLES Vernietigende Energieën
ORDE ALS HET DAGLICHT TE VERMIJDEN
EEN PLEK WAAR GEEN RUST KAN HEERSEN

DAT IS DE HEL!!!!

WIE DIT HOORT LEEST OF ZIET
IS TEN DODE OPGESCHREVEN
WIE HIERIN EEN UITWEG VINDT EN
DE DOOD WEET TE DOORSTAAN
HEEFT HET EEUWIGE LEVEN